

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 359. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761559464384/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

(Efter nogen Taushed) — Jeg maae nødvendig endnu i Aften have en Samtale med Hr. Orgon, han elsker sin Broder-Søn, og hans moedne Alder gjør ham sagtmodig; saa jeg kan haabe, at bringe ham med
5 fornuftige Forestillinger, til mit Maal

ENDE PAA DEN FIERDE HANDLING

FEMTE HANDLING

FØRSTE OPTRIN

ORGON

10 Jeg skal da nu have en Samtale med Leonore — Hvad mon hun ville? — Uden Tvivl betroe mig sin Frygt, for hendes Fetters Paastand, at hun skal forlade dette Huus, og flytte hen til ham — Ah! var det saa, da fik jeg derved den ønskeligste Ley-
15 lighed, at aabne mit Hierte for hende — Ja, det maae jeg ikke længere opsætte — Men hvorfor zitter jeg? — Jeg — en Mand — er bange for at tale til et ungt og uerfaret Fruentimmer! O Last! O Bevidsthed om Ont! Hvor dybt, hvor dybt ned-
20 trykker du Mennesket! — Thi jeg indseer det nu, alt for sildig indseer jeg det, at min Egensindighed var Uorden, og den Uorden Last — og førend jeg indsaac, eller tilstod det, ha! Hvor stærkt maatte jeg ikke allerede føle det, hver Gang jeg nærmede
25 mig til den Uskyldige, den dydige Leonore! — Uden at kunde staae imod, slog jeg forvirret Øynene ned, saa tit hun saac alvorlig paa mig — Jeg vilde tale, og Ordet døde paa mine Læber — End- og hendes himmelske Venlighed kunde neppe op-
30 live mit Mod — Ak! tænkte jeg, dersom hun vidste — dersom hun maaskee veed — eller, om hun faaer at vide — Men nu, da denne Frygt forøges, ved den Opsigt, som Pernilles pludselige Afskeed har gjort blant Tieneste-Folkene her i Huset — da
35 jeg skal aabenbare Leonore min Kiærlighed, nu mærker jeg først ret, hvilken elendig Person Skjørlevneren forestiller hos den kydske og dydige

Skiønhed, helst naar han elsker hende — Er han ikke nedrig og afskyelig nok, til at hykkle, hvad bliver ham da tilovers, uden at være fræk, eller at synes tosset? Enten setter han al Skam til Side, og anstiller nogle usle og fornærmende Forsøg, at gjøre hende Lasten behagelig; eller, om han er saa lykkelig endnu, at han savner og ærer den Dyd, han har forladt; o! saa føler han sig nedtrykt af sin egen Uværdighed, frygter for, at hvert et Ord, hver en Minc skal røbe ham, og bliver tvungen, og latterlig — men der er hun

ANDET OPTRIN

LEONORE OG ORGON

LEONORE

(i det de sætte sig)

Jeg er dem meget forbunden derfor; min Hætte, at de paa min Anmodning, har villet umage sig herhid

ORGON

Umage mig! Ak! Enten maae jeg have været meget uheldig i at tilkiendegive dem mit Hierte-laug, eller de maae vide, elskværdige Leonore, at intet i Verden, er mig dyrebarere, end den Lykke, at være hos dem

LEONORE

Jeg troer det Hr. Orgon, at de bærer nogen Godhed for mig

ORGON

Sliig heller

LEONORE

At de er øm, og nidkiær over min Ære

ORGON

Ganske vist

LEONORE

At de ikke vilde udlade sig med noget, som kunde underkaste mig ufordeelagtige Domme

ORGON

Uden Tvivl — men hvad vil Jomfruen sige dermed?

LEONORE

Jeg vil sige, at da jeg har saadanne fordeelagtige